

நான் கிறிஸ்தவர்களாடன நட்பு வதைத்துக் கொண்டு பபிளபைப் பபித்தனே. சில வருடங்களுக்கூப் பிறகு கடவுள் இருக்கிறார் என நம்பினனே. இறவைன் இருக்கத் தான் வணேடும் என நான் நம்பினாலும் அவன் இருப்பதை நான் உணர முடியவில்லை. நான் சர்ச்சில் தொழுகு பார்த்தனே. ஆனால் அது வீணில் தான் முடிந்தது. இறவைன் இல்லாமலிருப்பதைத் தவிர வேறு எதையும் நான் உணரவில்லை.

ஐனெ அல்லது யோகா மபிலமாக இறவைனை உணரலாம் என்று நினதைத்துக் கொண்டு நான் புத்தமத்தபைப் பபித்தனே. கிறிஸ்தவமத்தத்தில் இருந்ததைப் போலவே பல உண்மையான விசயங்கள் அதிலும் இருந்ததைக் கண்டனே. ஆனாலும் நான் புரிந்து கொள்ளவோ அல்லது ஏற்றுக் கொள்ளவோ முடியாத ஏராளமான விஷயங்கள் அதில் இருந்தன. என்னைப் பொறுத்தவரையில், இறவைன் இருந்தால் அவன் எல்லோருக்கூமுள்ள இறவைனாக இருக்க வணேடும். மலேம சத்தியம் என்பது எளிமையானதாகவும் எல்லோராலும் புரிந்து கொள்ளப்படக் கூடியதாக இருக்க வணேடும். ஏன் மக்கள் தங்களாடயை வழமையான வாழ்க்கையைத் துறந்து விட்டு இறவைனாக தேதங்களை அர்ப்பணிக்க வணேடும் என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

இறவைனைத் தேடும் கடும் முயற்சியின் இறுதியை அடைய என்ன செய்வது என எனக்கு தெரியாமலிருந்தது. அப்பொழுது தான் நான் ஒரு அலஜீரிய முஸ்லிமசை சந்தித்தனே. பிரான்ஸிலயே பிறந்து வளர்ந்த அவனுக்கு எப்படித் தொழுவது என்று கூடத் தெரியவில்லை. அவனுடைய வாழ்க்கை ஒரு சரியான முஸ்லிமின் வாழ்க்கையிலிருந்து விலகியே இருந்தது. ஆயினும் அவன் இறவைன் மீது நம்பிக்கையுள்ளவனாக இருந்தான். ஆனால் எந்தவொரு அறிவுமயேில் லாமல் இறவைனை நம்புவதென்பது என்னை எரிச்சல்படும்படி இஸ்லாத்தைக் கற்கத் தடுண்டியது.

ஆரம்பமாக பிரஞ்சு மொழியிலுள்ள திருக்கூர் ஆனை வாங்கிப் பபித்தனே. ஆனால் என்னால் இரண்டு பக்கங்களாடும் மலே பபிக்க முடியவில்லை. அது மிகவும் விநோதமாகவும் போரடிப்பதாகவும் இருந்தது. தனியாக அதைப் புரிந்து கொள்ளும் முயற்சியைக் கைவிட்டு விட்டு எனக்கு உதவி செய்யும் பபியாரயாவது கடைபதற்காக பாரீசிலுள்ள பள்ளிவாசலுக்குச் சென்றனே. சகோதரிகள் என்னை நன்றாக வரவற்றினர். இஸ்லாத்தைப் பின்பற்றும் முஸ்லிம் பணைகளை நான் சந்திப்பது அதுவே முதல் முறை.

கிறிஸ்தவ பணைகளாடன இருக்கும் போது மிகவும் அந்நியத்தை உணர்ந்த நான், வியக்கும் வகையில் முஸ்லிம் சகோதரிகளோடும் மிகவும் அன்னியனோடும் யமாக இருப்பதாக உணர்ந்தனே. ஓவ்வொரு வார இறுதியிலும் நடக்கும் சொற்பொழிவில் கலந்து கொள்ளத் தொடங்கினனே. முஸ்லிம் சகோதரி ஒருவரால் கொடுக்கப்பட்ட பத்தகம்

ஓன்றை படித்தும் வந்தனே. சொற்பொழிவின் ஓவ்வொரு வாக்கியமும், புத்தகத்தின் ஓவ்வொரு பக்கமும்; நான் முன்னர் ஒரு பதேதும் அநியாத ஆதமீ க திருப்தியை தரும் இறைவனிடம் பாடாகவே எனக்கு இருந்தது. சத்திய ஊற்றில் மழ்கிய உணர்வு என்னுள் பொங்கியது. அதிசயமானது என்னவெனில், ஸ்பூஹானல் லாஹ்..! நான் ஸஜ்தாவிலிருக்கும் பதேதே இறைவன் எனக்கு மிக அருகிலிருக்கும் உணர்வையைப் பெற்றனே.

செவ்வாய் 26 நவம்பர் 2011 06:59

இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நான் இஸ்லாத்தைத் தழுவிய பதேதே பள்ளிக் கட்டத்திற்குள் ஹிஜாப் அணிவதைப் பற்றி மிகவும் சட்டான சர்ச்சை நடந்து கொண்டிருந்தது. மதங்களோடு சரிசம நிலையில் இருக்க வேண்டிய பள்ளியின் கொள்கைக்கு அது எதிரானது என பெரும்பாலோர் கருதினர்.

முஸ்லிம் மாணவிகள் தங்கள் தலையை ஸ்கார்ப்பினால் மறைப்பது போன்ற சிறிய விசயத்திற்காக அவர்கள் ஏன் அவ்வளவு வருத்தப்படுகிறார்கள் என அப்பொழுது முஸ்லிமாகாதிரும் எனக்குப் புரியவில்லை. ஆனால் வலே இல்லாத திண்டாட்டம், பெரிய நகரங்களில் நிலவிய பாதுகாப்பின்மை போன்ற மிகவும் மோசமான பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்ள நேரிட்ட பிரஞ்சு மக்கள் அரபு நாடுகளிலிருந்து பணி புரிவதற்காக ஆட்கள் வருவதை எண்ணி மிகவும் எரிச்சலப்பட்டார்கள். அவர்கள் தங்களின் நகரங்களிலிருந்து பள்ளிகளிலும் ஹிஜாபை கண்டு மிகவும் மனக்கிலசேத்திற்குள்ளானார்கள்.

மறுபுறம் அரபு நாடுகளில், மறேகத்திய கலாச்சாரம் வரே விட்டதால் பர்தா மறைந்து போவதற்குப் பதிலாக, மிகப் பெரும்பான்மையான மறேகத்தியர்களும் மற்றுமும்; சில அரபியர்களும் விரும்பி எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருந்ததற்கு மாற்றமாக, ஹிஜாபிற்கு, குறிப்பாக இளம் பெண்கள், ஏராளமாக திரும்பி வருவது காணப்பட்டதுக் கொண்டிருந்தது.

தற்பொழுது ஹிஜாபின் மறுமலர்ச்சியால் பிரதிபலிக்கப்பட்ட இஸ்லாமிய எழுச்சி காலனித்துவம் மற்றும் பொருள்தாரப் பின்னடைவுகளால் அடக்கடிபாதிக் கப்பட்ட அரபு முஸ்லிம்கள் தங்களையே கள்ளவம், மற்றும் தனித்தன்மை ஆகியவற்றை காப்பாற்றிக் கொள்ள சய்யும் முயற்சியே என்று கருதப்படுகிறது.

அரபுகள் இஸ்லாத்தைத் தீவிரமாக பின்பற்றி வாழ்வது தோன்றும் தோட்டு வரும்

நடமைப்புகளைப் பின்பற்றுவதாலோ அல்லது மறக்கத்திய எதிர்ப்பு மனப்பான்மையாலோ ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்று ஜப்பானியர்கள்குத் தோன்றலாம். ஏனெனில் மறக்கத்தியவர்களிடம் தொடர்பு கொண்ட பிஜி காலத்தில் அவர்களும் இத்தகைய எதிர்ப்புணர்ச்சியை உணர்ந்திருக்கின்றனர். அதனால் தான் மறக்கத்திய வாழ்க்கை மூலம், உடனடி ஆகியவற்றிற்கு எதிர்ப்பாகச் செயல்படுகின்றனர்.

மனிதன் எப்போதும் பழமையை உணர்வுகளைக் கொண்டவனாக இருக்கிறான். ஆகவே தான் புதிய அல்லது திரியாத எதுவாக இருந்தாலும் அது அவனுக்கு நன்மையைக் கருதியதா அல்லது தீமையைக் கருதியதா என்று உணராமல் எதிர்க்கிறான். தங்களிடம் பரம்பரை பழக்க வழக்கத்திற்கு அடிமையானதாலும் தங்களிடம் துயரமிக்க நிலையை சரிவர திரிந்து கொள்ளாததாலும் மூஸ்லிம் பெண்கள் "நசூக் கப்பட்ட சபூழ்நிலை" யின் சின்னமாக ஹிஜாபை அணிய வேண்டாமென்று வற்புறுத்துகின்றனர் என சிலர் இன்னும் நின்கைக்கின்றனர். பெண் விடுதலை மற்றும் சூதந்திர இயக்கம் அவர்களின் சிந்தனையை தட்டி எழுப்பினால் அவர்கள் ஹிஜாபை தரிசு எடுத்து விடுவார்கள் எனவும் அவர்கள் நின்கைக்கின்றனர்.

இஸ்லாத்தைப் பற்றிச் சொற்ப அறிவே உள்ள சிலர் இவ்வாறு சிறுபிள்ளைத் தனமான கண்ணோட்டத்தைக் கொண்டுள்ளனர். உலகாதாய மற்றும் பல வேறு மதக் கொள்கைகளைப் பின்பற்றும் மனோப்பாங்குள்ளவர்கள் இஸ்லாத்தின் போதனைகளை உலகளாவியவை, எக்காலத்திற்கும் ஏற்றவை என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. எவ்வாறாயினும், ஏராளமான அரபுகளால் லாத பெண்களும் இஸ்லாத்தை சத்தியமாகக் கருதி ஏற்று அதைத் தழுவி தங்களிடம் தலையை மறத்து வருகின்றனர். அது போன்ற பெண்கள்; நானும் ஒருத்தி.

source: http://www.a1realism.com/women/story_japanese_women.htm